

HET EVANGELIE DAT PAULUS VERKONDIGDE

“hetgeen ik ook ontvangen heb.....hetwelk door mij verkondigd is”

Galaten 1: 11 en 12:

“Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, **hetwelk door mij verkondigd is, niet is naar de mens.**

Want ik heb het ook niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus”.

1Korinthiërs 15: 1 – 4:

“Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, **dat ik u verkondigd heb**, hetwelk gij ook aangenomen hebt, waarin gij ook staat;

Waardoor gij ook zalig wordt, **indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb**; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.

Want ik heb u ten eerste overgegeven, **hetgeen ik ook ontvangen heb**, dat Christus gestorven is voor onze zonden, **naar de Schriften**;

En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derde dage, **naar de Schriften”.**

Maar waarom de uitdrukking:

“indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb”.

Het gaat hier dus over het Evangelie dat voor het eerst door Paulus verkondigd is. En het is hem geopenbaard door Jezus Christus. De oplossing wordt ons gegeven in Hand.13:38 en 39:

“**Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Deze u vergeving der zonden verkondigd wordt;**

En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Deze een ieder, die gelooft, gerechtvaardigd wordt”.

Paulus spreekt hier, in de synagoge, tegen Joden in Antiochië, een stad in Pisidië. Paulus predikt dit niet in het land Israël. **Paulus zegt hier niets over het onderhouden van de wet** of dat ze zich moeten bekeren en laten dopen met water in de Naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden.

In Hand.13:33 verklaart Paulus dat Jezus de Zoon van God is. Maar in vers 38 – 39 gaat Paulus iets aan het feit, dat Jezus Christus de Zoon van God is, toevoegen:

Wat zegt Paulus hier wat nieuw is voor deze Joden?

--Ten eerste noemt Paulus hier: “een ieder”, dat is een uitbreiding, dus niet alleen voor de Joden.

--Ten tweede dat door Deze, Christus, hun vergeving van zonden verkondigd wordt.

--Ten derde dat ze niet gerechtvaardigd konde worden door de wet van Mozes.

--Ten vierde rechtvaardiging voor die gelooft.

Zie Romeinen 3: 21 t/m 23.

VOOR DE OPSTANDING

Blijkbaar was er niets nieuw aan het door Paulus verkondigde Evangelie, of toch wel? De Schriften verwijzen hier naar het zogenaamde Oude Testament. En inderdaad is daar reeds alles door de profeten voorzeggd, met deze uitzondering, dat ze de betekenis er van niet wisten. Ook de twaalf apostelen wisten, **toen de Heer nog op aarde was**, de betekenis niet, want: “dit woord was voor hen verborgen”.

Zie in Lukas 18 wat voor hen was verborgen: Zie Lukas 18 : 31 – 34:

“En Hij nam de twaalfen bij Zich, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan de Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten.

Want Hij zal aan de heidenen overgeleverd worden, en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en bespuwd worden.

En Hem gegeseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derde dage zal Hij weer opstaan.

En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij verstonden niet, wat gezegd werd”.

Wat moesten de Joden dan geloven in de dagen dat Jezus Christus op aarde was? Enkel en alleen dat Hij de Zoon van God was! Hun beloofde Messias. De Christus. Zie:

“En Simon Petrus antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God”. (Matth.16:16).

“Zij zeide tot Hem: Ja, Heere, ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van God, Die in de wereld komen zou” (Joh.11:27).

De Heer bevestigde Zelf dat Hij de Zoon van God was, zie bijvoorbeeld.

“Zegt gij tot Mij, Die de Vader geheiligd en in de wereld gezonden heeft: Gij lastert God; omdat Ik gezegd heb: Ik ben Gods Zoon” (Joh.10:36).

“En Jezus, dat horende, zeide: Deze krankheid is niet tot de dood, maar ter heerlijkheid Gods; opdat de Zoon van God daardoor verheerlijkt worde” (Joh.11:4).

Na de opstanding van Jezus Christus

Na de opstanding van de Heer, lezen we in Lukas 24: 45 – 47:

“Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.

En zeide tot hen: Alzo is er geschreven, en alzo moest de Christus lijden, en van de doden opstaan ten derden dage;

En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden onder alle volkeren, beginnende van Jeruzalem”.

Als de Heer hun verstand opende zodat zij de Schriften zouden verstaan dan is daar de vergeving van zonden bij inbegrepen. Petrus predikte dat inderdaad in Hand.2:38.

Hand.4:12: “En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden”.

Het moet toch duidelijk zijn dat met vers 12 bedoeld wordt dat Christus hun zonden (het gaat nog steeds om alleen Israël) heeft gedragen op Golgotha! Als Christus de apostelen hun verstand opende opdat ze de Schriften zouden verstaan dan moet Jesaja 53 daar bij inbegrepen zijn.

Dit is het, basis, Evangelie dat op dat moment wordt verkondigd onder de Joden, **maar er wordt niets gezegd over het zich niet meer houden aan de wet**, de tempel is nog steeds in gebruik. Jes.53:12 zegt: (voor Israël)

“.....omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in de dood, en met de overtreders is geteld geweest, en Hij VELER (niet allen) zonden gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft”.

DE BESCHULDIGING.

Handelingen 2:36 – 38:

“Zo wete dan zeker **het ganze huis Israëls**, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, **namelijk deze Jezus, Die gij gekruisigd hebt**. En toen zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: **Wat zullen wij doen, mannen broeders?**”.
En Petrus zeide tot hen: **Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen**”.

Hier wordt nergens melding gemaakt van het feit dat Jezus Christus voor onze zonden is gestorven, begraven en weer opgestaan. Het is eerder zo dat Christus hier is gekruisigd DOOR de zonden van Israël. En dat wordt hun vergeven als ze zich bekeren en zich met water laten dopen. Onze Heer had reeds voorzien in de vergeving indien ze zich bekeerden, Zie:

In Lukas 23 : 33 en 34 staat:

“En toen zij kwamen op de plaats, genaamd Hoofdschedelplaats, kruisigden zij Hem aldaar, en de kwaaddoeners, de één ter rechter, en de ander ter linkerzijde.
En Jezus zeide: **Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen**”.

AANBOD VAN HET KONINKRIJK:

Handelingen 3: 17 – 21:

“En nu, broeder, **ik weet, dat gij het door onwetendheid gedaan hebt, zoals ook uw oversten**.
Maar God heeft alzo vervuld, wat Hij door de mond van al Zijn profeten tevoren verkondigd had, **dat de Christus lijden zou**.
Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden, wanneer de

**tijden der verkwikking zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren.
En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is;
Die de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God
gesproken heeft door de mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw”.**

Ook hier nog steeds niets over het sterven van Christus voor onze zonden, alleen het lijden wordt genoemd.

In de eerste brief van Petrus maakt deze bekend dat zelfs de profeten niet precies wisten waarover ze profeteerden, ze wisten alleen dat ze niet zichzelf maar “ons” (Israël) bedienden.

1Petrus 1:10-12:

**“Van welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade, aan u geschied;
Onderzoekende, op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus, Die in hen was, beduidde en tevoren getuigde, het lijden, dat op Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna volgende.
Aan wie geopenbaard is, dat zij niet zichzelf, maar ons (Israël) bedienden deze dingen, die u nu aangediend zijn door degenen, die u het Evangelie verkondigd hebben door de Heilige geest, Die van de hemel gezonden is”.**

We hebben in Lukas 18 gelezen dat dit voor hen, de twaalfen, verborgen was. En nog steeds geloven de Joden niet dat met Psalm 22 en Jesaja 53 Christus word bedoeld. Dat is hun blindheid waar Paulus over schrijft in Romeinen 11:7.

VERWERPING VAN HET KONINKRIJK

De zonde tegen de Heilige Geest.

In Handelingen 7, de rede van Stéfanus, blijkt duidelijk dat Israël als volk zijn Messias verwerpt. Let op hetgeen Stéfanus zegt in Hand.7:51 en 52:

**“Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij weerstaat altijd de Heilige Geest; gelijk uw vaders, also ook gij.
Wie van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij hebben gedood hen, die tevoren verkondigd hebben de komst van de Rechtvaardige, van Wie gij nu verraders en moordenaars geworden zijt”.**

Hieruit kunnen we opmaken dat Israël, als volk, hun Messias heeft verworpen, ze worden zelfs verraders en moordenaars van Hem genoemd. Let er ook hier weer op dat er niets wordt gezegd over het feit dat Christus stierf voor onze zonden!

De oprichting van het koninkrijk waarin Christus hun Koning zou zijn is voorlopig van de baan en uitgesteld naar de toekomst. Daarover meer in de brieven Jacobus tot en met Openbaring.

Note: Omdat Israël, als volk, hun Messias had verworpen kon het koninkrijk niet worden opgericht; maar er was wel een overblijfsel die wel degelijk geloofden dat Jezus Christus de Zoon van God is. Dit Evangelie was nog steeds op hen van toepassing.

DE BEKERING VAN SAULUS.

Wat verkondigt Paulus, in de synagogen te Damaskus, direkt na zijn bekering?

Hand.9:20:

“En hij (Paulus) predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is”.

Het geloven dat Jezus Christus de Zoon van God is een eerste vereiste, als iemand dat niet geloofde dan had hetgeen Christus had bewerkt ook geen nut voor zo iemand. Zo is het, ook vandaag de dag, nog steeds. Er zijn mensen die zich christen noemen maar die niet geloven in de maagdelijke geboorte van de Heer Jezus. Misschien realiseren ze zich niet dat, indien Jezus Christus verwekt zou zijn door een man, Hij een zondige natuur zou hebben en nimmer onze zonden op Zich had kunnen nemen, Hij moest het “vlekkeloze” Lam zijn.

In Hand.11:19 vinden we de verstrooide gelovige Joden:

“Zij nu, die verstrooid waren door de verdrukking, die over Stéfanus geschied was, gingen het land door tot Fenicië toe, en Cyprus, en Antiochië, tot niemand het woord sprekende, dan alleen tot de Joden”.

Dit waren gelovige Joden tengevolge van de verdrukking, die over Stéfanus was geschied, verstrooid waren. Deze hadden dus voldaan aan de oproep van Petrus in Hand.2:37 en 38.

GALATEN 2:1 t/m 10.

Het Evangelie der voorhuid versus het Evangelie der besnijdenis. (vers 7).
Wij tot de heidenen versus zij tot de besnijdenis. (vers 9).

Wat betekent dit alles? Welk Evangelie wordt hier bedoeld?
Laten we eerst eens Rom.16:25 lezen ter verduidelijking:

“Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie EN de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest”.

Als Paulus het dus heeft over “mijn Evangelie” dan is dat exclusief de openbaring der verborgenheid! Paulus zijn “mijn Evangelie” is aldus 1Kor.15:1 t/m 4.

Nu wordt Rom.2:16 ook duidelijker; het “mijn Evangelie” gaat daar alleen over het Evangelie van 1Kor.15:1 t/m 4.

Dat Evangelie is de basis waarop God zal oordelen.

Als dat Evangelie niet wordt geloofd dan heeft men Jezus Christus verworpen.

Zie ook 2Tim.2:8: “.....naar mijn Evangelie.....”.

Wat betekent dit alles nu voor Gal.2:7 en 9?

Het betekent dat zowel Paulus en de zijnen, als Petrus en de zijnen hetzelfde Evangelie verkondigen volgens 1Kor.15:1 t/m 4.

Paulus, **buiten de wet om**, voegt daarbij de “verborgenheid”, dat alleen voor de bedeling der genade Gods is bestemd.

Petrus, **met de wet nog in werking totdat de tempel in 70 na Christus werd verwoest**, voegt daarbij, in Jacobus t/m Openbaring, het toekomstige koninkrijk met zijn aardse zegeningen.

--Paulus gaat alleen naar de heidenen, de volken. Met de daartussen verstrooide Joden.

Paulus predikt dus niet in het land Israël.

Paulus wordt niet vervolgd om het Evangelie van 1Kor.15:1-4 maar om het verkondigen van de “verborgenheid”.

--Petrus beperkt zijn gebied tot het het volk Israël in het land Israël.

In het jaar 70 na Christus wordt de tempel verwoest en kunnen de Joden de wet niet meer houden. Voor die tijd, men zegt tussen 63 en 60 jaar na Christus, is de brief aan de Hebréeën geschreven, de auteur wordt niet genoemd en daar moeten we het maar bij laten.

In de brief aan de Hebréeën wordt duidelijk gemaakt dat Jezus Christus het volmaakte offer is en de tempeldienst niet meer nodig is. De Joden worden in de brief aan de Hebréeën als het ware voorbereid op de verwoesting van de tempel.

Hierna is er alleen nog het Evangelie en de openbaring der verborgenheid, zoals het is opgeschreven in de brieven van Paulus.